

متن پرسش

سلام استاد عزیز: پیرو پاسختون به سوال اینجانب (۲۰۵۱۸) مساله برای من حل نشد. اگر ما انتخاب می‌کنیم تا شخصیتمان و فعلیت ما ظهور کند و از اونجا که خدا خیرخواه بشر هست، با تمامی اینها علم به سرنوشت نهایی انسان باعث ایجاد این پرسش میشه که اگر خدا میدونه قراره نهایت ما فعلیت و ظهور خوبی نداشته باشه با توجه به صفت خیرخواهی اش پس چرا خلق می‌کنه ما رو؟ خب خلق نکنه که دچار و درگیر نشیم و بقیه رو هم درگیر نکنیم! از طرفی هم علم خدا به همه چیز اگر چه در وهله اول جبر رو به ذهن متبادر نمیکنه اما وقتی من بدونم تمام انتخاب هام رو خدا از قبل میدونه اون حالت اختیاری که از قبل احساس می‌کردم رو دیگه احساس نمی‌کنم. چرا که اگر به راهی هم رفتم معنیش این میشه که اگرچه خدا نمی‌خواهد من این راه رو برم اما میدونست که من این راه رو میرم. از اولی که متولد شدم! و خدا با علم به این منو خلق کرد. در صورتی که میتونست خلق نکنه. اینطوری دیگه لذت عبادتی هم برده نمیشه. یعنی انگار همه چیز از قبل معلومه.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ابتدا خوب است جزوه‌ی «جبر و اختیار» که بر روی سایت هست را مطالعه فرمایید تا روشن شود علم خدا نقشی در اختیار و انتخاب ما ندارد. دیگر این که حضرت حق طلب ذاتی هرکس را که طلب به وجود آمدن است می‌دهد، زیرا «امکان»، ذاتی انسان است و خدا «امکان» را وجود می‌دهد که در این مورد خوب است به کتاب «آشتی با خدا» در قسمت «خدا چرا ما را خلق کرد» رجوع فرمایید. موفق باشید